

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ
ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ»

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Οποιοδήποτε ένδικο μέσο ή βοήθημα ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί προς εκδίκαση στο Συμβούλιο της Επικρατείας με πράξη τριμελούς Επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πρόεδρό του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον πρόεδρο του αρμοδίου καθ' ύλην Τμήματος, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων.

Η πράξη αυτή, που δημοσιεύεται σε δυο εφημερίδες των Αθηνών, συνεπάγεται την αναβολή εκδικάσεως των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα.

Στη δίκη δικαιούται να παρέμβει κάθε διάδικος σε εκκρεμή δίκη, όπου το ζήτημα αυτό τίθεται.

Μετά την επίλυσή του, το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι δυνατόν να παραπέμψει το ένδικο μέσο ή βοήθημα στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο.

Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιόν του δίκης, περιλαμβανομένων των τυχόν παρεμβάντων.

2. Όταν διοικητικό δικαστήριο επιλαμβάνεται υποθέσεως στην οποία ανακύπτει ένα τέτοιο ζήτημα, δύναται με απόφασή του, που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι υποχρεωτική για το δικαστήριο που υπέβαλε το ερώτημα και δεσμεύει τους τυχόν ενώπιον αυτού παρεμβάντες.

Άρθρο 2

Κατ' αποφάσεως διοικητικού δικαστηρίου που κρίνει διάταξη τυπικού νόμου αντισυνταγματική ή αντίθετη σε άλλη υπερνομοθετική διάταξη, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, χωρεί ενώπιον αυτού, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, αίτηση αναιρέσεως, αν πρόκειται για διαφορά ουσίας, ή έφεση, αν πρόκειται για ακυρωτική διαφορά. Αν το Συμβούλιο της Επικρατείας διαπιστώσει ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής, δύναται, εφόσον η απόφαση αυτή υπέκειτο και σε έφεση ενώπιον άλλου δικαστηρίου, να του παραπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση.

Άρθρο 3

1. Η παράγραφος 9 του άρθρου 13 του ν. 3790/2009 (Α' 143) καταργείται και επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις των παραγράφων 1-4 του άρθρου 12 του ν. 2298/1995 (Α' 62), όπως οι παράγραφοι 1 και 2 είχαν αντικατασταθεί, αντιστοίχως, με τα άρθρα 28 παράγραφος 3 του ν. 2579/1998 (Α' 31) και 42 του ν. 2721/1999 (Α' 112), καθώς και η περίπτωση ι' του άρθρου 2 και η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 3086/2002 (Α' 324).

2. Οι διατάξεις που επαναφέρονται σε ισχύ σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο εφαρμόζονται επί αιτήσεων αναιρέσεως που ασκούνται μετά την πάροδο μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ «ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ»

Άρθρο 4

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με απόφαση της Ολομέλειας καθορίζονται οι κατηγορίες υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα καθενός από τα Τμήματα».

2. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 αντικαθίστανται ως εξής :

«2. Η Ολομέλεια είναι αρμόδια:

α) Για ζήτημα ή υπόθεση που παραπέμπεται ενώπιόν της με απόφαση Τμήματος, πενταμελούς ή επταμελούς σύνθεσης, λόγω μεγαλύτερης σπουδαιότητας, ιδίως όταν πρόκειται για θέματα γενικότερης σημασίας. Η παραπεμπτική απόφαση επέχει θέση έκθεσης του Συμβούλου που ορίζεται εισηγητής με την ίδια απόφαση.

β) Για κάθε υπόθεση, την οποία ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εισάγει ενώπιόν της για τους λόγους του προηγούμενου εδαφίου, ακόμη και αν η υπόθεση έχει εισαχθεί σε Τμήμα. Εισηγητής στην Ολομέλεια ορίζεται Σύμβουλος.

3. Η Ολομέλεια μπορεί, αφού επιλύσει τα θέματα γενικότερης σημασίας, να εκδικάσει εξ ολοκλήρου την υπόθεση ή να την παραπέμψει για εκδίκαση στο αρμόδιο Τμήμα».

3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Όταν ένα Τμήμα κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στον Πρόεδρο του Συμβουλίου. Αυτός με πράξη του επιλύει το ζήτημα της αρμοδιότητας δεσμευτικά και παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο Τμήμα».

4. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 14 του π.δ 18/1989, όπως ισχύει, οι λέξεις «στον αρμόδιο σχηματισμό» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στον Πρόεδρο του Συμβουλίου κατά την προηγούμενη παράγραφο».

5. Στο άρθρο 14 του π.δ. 18/1989 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Υπόθεση που εισήχθη λόγω σπουδαιότητας στην Ολομέλεια ή στην επταμελή σύνθεση Τμήματος δύναται να εισαχθεί με νεότερη πράξη του οικείου Προέδρου στο αρμόδιο Τμήμα, είτε στην πενταμελή σύνθεση, αντιστοίχως».

Άρθρο 5

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του π.δ. 18/1989 καταργείται.

Άρθρο 6

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 21 του π.δ. 18/1989 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Όταν η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώνεται λόγω εκτάκτων περιστατικών, οι κατά το παρόν άρθρο κοινοποιήσεις δεν επαναλαμβάνονται».

Άρθρο 7

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 22 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισηγητής φροντίζει για τη συγκέντρωση κάθε στοιχείου χρήσιμου για τη διερεύνηση της υπόθεσης και συντάσσει συνοπτική έκθεση, η οποία διαλαμβάνει το ιστορικό της διαφοράς, τα στοιχεία που βεβαιώνονται από τα έγγραφα και τα ζητήματα που ανακύπτουν».

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 22 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Ο εισηγητής, πέντε (5) ημέρες πριν από τη δικάσιμο που έχει ορισθεί με την οικεία πράξη του Προέδρου, οφείλει να δηλώσει στη Γραμματεία του οικείου σχηματισμού, αν η υπόθεση είναι ώριμη για συζήτηση. Η παράλειψη της δήλωσης αυτής επάγεται το απαράδεκτο της συζήτησης της υπόθεσης και την αυτεπάγγελτη αναβολή της σε μεταγενέστερη ρητώς οριζόμενη δικάσιμο».

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής :

«1. Η συζήτηση αρχίζει με την ανάγνωση από τον εισηγητή της έκθεσής του».

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989 όπως προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 32 του ν. 3772/2009 (Α' 112) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εάν όλοι οι παριστάμενοι πληρεξούσιοι δηλώσουν ότι προτίθενται να αναφερθούν στο δικόγραφο ή σε υπόμνημα που θα καταθέσουν, χωρίς προφορική ανάπτυξη, τότε η υπόθεση αυτή μπορεί να συζητείται κατά προτεραιότητα μετά την προεκφώνηση».

Άρθρο 8

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 33 του ν. 3772/2009, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμοδίου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και ένα σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της διάταξης αυτής με αποφασιστική ψήφο».

2. Στο π.δ. 18/1989 προστίθεται άρθρο 34B ως εξής:

«1. Μετά την τήρηση των διαδικασιών των άρθρων 20, 21 και 23 του παρόντος, ο εισηγητής, εάν κρίνει ότι ένδικο μέσο ή βοήθημα, για το οποίο έχει προσκομισθεί συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο προς το δικηγόρο που το υπογράφει, έχει ασκηθεί και κατά τα λοιπά παραδεκτός και είναι προδήλως βάσιμο, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του προηγούμενου άρθρου. Εφόσον ο σχηματισμός συμφωνήσει, με ομόφωνη απόφασή του το κάνει δεκτό και επιδικάζει δικαστική δαπάνη για την σύνταξη του δικογράφου. Η απόφαση ισχύει και παράγει τα αποτελέσματά της από την έκδοση της κατά την επομένη παράγραφο διαπιστωτικής πράξης του Προέδρου, υπόκειται δε έκτοτε σε τριτανακοπή, αν είναι ακυρωτική.

2. Η απόφαση κοινοποιείται στους διαδίκους. Η διάδικος αρχή και οι τυχόν παρεμβάντες μπορούν, με αίτησή τους, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο μέσα στην προθεσμία της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου. Εάν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, τούτο βεβαιώνεται με πράξη του Προέδρου που ενσωματώνεται στην απόφαση.

3. Εάν και μετά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο το ένδικο μέσο ή βοήθημα γίνει δεκτό, η αρχή ή ο παρεμβάς που την προκάλεσε καταδικάζεται να καταβάλει στον νικήσαντα διάδικο το δεκαπλάσιο της δικαστικής δαπάνης».

Άρθρο 9

Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989 τροποποιείται ως εξής:

«Επί προφανώς απαραδέκτου ή αβασίμου ενδίκου μέσου, μπορεί να απαγγείλει ως και τον εικοσαπλασιασμό του παραβόλου».

Άρθρο 10

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 προστίθενται τα εξής:

«Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ή του αρμοδίου Τμήματος μπορεί να εισάγει αίτηση, λόγω της σπουδαιότητας των ζητημάτων που ανακύπτουν, στην Επιτροπή υπό πενταμελή σύνθεση. Σε περίπτωση που Επιτροπή Τμήματος διαπιστώνει αντίθετη νομολογία, παραπέμπει με πρακτικό της την αίτηση στην Επιτροπή της Ολομέλειας υπό πενταμελή σύνθεση, στην οποία, πέραν του Προέδρου, συμμετέχουν σύμβουλοι. Ως εισηγητής ενώπιον αυτής παραμένει εκείνος που είχε ορισθεί αρχικά, σύμβουλος ή πάρεδρος. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στις Επιτροπές της διάταξης αυτής με αποφασιστική ψήφο».

Άρθρο 11

Στο π.δ. 18/1989 προστίθεται άρθρο 52Α ως εξής:

«1. Όταν ασκείται αίτηση ακυρώσεως κατά αδείας οικοδομής, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή διατάξεων για την εκτός σχεδίου δόμηση, η εκτέλεση της προσβαλλομένης αδείας αναστέλλεται αυτοδικαίως για διάστημα εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της αιτήσεως στην αρχή που εξέδωσε την πράξη. Στην περίπτωση αυτή, αντίγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως, από το οποίο προκύπτει η οικεία πράξη καταθέσεως, καθώς και της τυχόν ασκηθείσης αιτήσεως αναστολής, κοινοποιείται αμέσως, με επιμέλεια του αιτούντος στην ανωτέρω αρχή, η οποία υποχρεούται να μεριμνήσει για τη συμμόρφωση προς το ανασταλτικό αποτέλεσμα, καθώς και στο δικαιούχο της αδείας. Το ανασταλτικό αποτέλεσμα αίρεται και πριν παρέλθει το εξηκονθήμερο, αν εντός του χρονικού αυτού διαστήματος απορριφθεί η τυχόν ασκηθείσα αίτηση αναστολής.

2. Ο πρόεδρος δύναται να διατάξει την άρση του κατά την προηγούμενη παράγραφο ανασταλτικού αποτελέσματος, κατόπιν αιτήσεως εκείνου που δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση ή της αρμόδιας αρχής, εφόσον η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Δύναται επίσης να διατάξει την εκτέλεση εργασιών αντιστήριξης και κάθε άλλο κατάλληλο μέτρο προς αποτροπή άμεσου

κινδύνου, προκαλούμενου από την αυτοδίκαιη αναστολή εκτελέσεως της αδείας οικοδομής.

3. Για την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση άρσης του ανασταλτικού αποτελέσματος δεν απαιτείται καταβολή παραβόλου. Η αίτηση αυτή κοινοποιείται, με μέριμνα του αιτούντος, στον ασκήσαντα την αίτηση ακυρώσεως ή στο δικηγόρο που υπογράφει το δικόγραφο της.

4. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989».

Άρθρο 12

1 .Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 35 του ν. 3772/2009 (Α' 112), αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς την νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ο σίας, εφόσον αφορούν περιο δκές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται σε διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μετά από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Προκειμένου για διαφορές από ασφαλιστικές εισφορές, φόρους, δασμούς, τέλη και συναφή δικαιώματα, πρόστιμα και λοιπές κυρώσεις, ως ποσό της διαφοράς νοείται το ποσό εισφοράς, φόρου κ.λπ. χωρίς προσαυξήσεις και πρόσθετους φόρους που αμφισβητείται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν εφαρμογή και όταν το ένδικο μέσο που ασκήθηκε στο δικαστήριο της ουσίας απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους. Όταν η αίτηση αναιρέσεως ασκείται από τον ιδιώτη διάδικο, η αρμόδια κατά

περίπτωση αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υποβάλλουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με μέριμνα της Γραμματείας του Δικαστηρίου, σημείωμα για το παραπάνω ποσό της διαφοράς. Όταν η αίτηση αναιρέσεως ασκείται από το διάδικο, διοικητική αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενο τους Υπουργό, το εν λόγω σημείωμα συνοποβάλλεται με την κατάθεση του δικογράφου της αίτησης αναιρέσεως».

2. Από την περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 56 του π.δ. 18/1989 διαγράφονται οι λέξεις «ή πλημμελής εφαρμογή».

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η έφεση επιτρέπεται, μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο σχετικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς την νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου».

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 13

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97), προστίθεται περίπτωση γ' ως εξής:

«γ) των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των άρθρων 13 και 14 του ν. 2523/1997, του άρθρου 153 του ν. 2960/2001 και των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008, ανήκει στον πρόεδρο πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, ο οποίος αποφαινεται ανεκκλήτως. Οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται για την εκδίκαση των προσφυγών αυτών».

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 του ΚΔΔ καταργείται και η παράγραφος 5 αναριθμείται σε 4.

3. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 6, η οποία αναριθμείται σε 5, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις που η πρωτόδικη απόφαση εκδίδεται από το μονομελές πρωτοδικείο, η εκδίκαση της διαφοράς σε δεύτερο βαθμό ανήκει στο μονομελές εφετείο».

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις. Η διάταξη της παραγράφου 3 ισχύει για εφέσεις κατά αποφάσεων που θα δημοσιευθούν ένα έτος μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 14

1. Στο άρθρο 7 του ΚΔΔ προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Αν πρόκειται για αγωγή προς επιδίωξη αξίωσης που ερείδεται σε πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες οργάνων περισσοτέρων αρχών, η αρμοδιότητα καθορίζεται από την έδρα οποιασδήποτε από τις αρχές αυτές, κατ' επιλογήν του ενάγοντος».

2. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 7, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με την παράγραφο 1 του παρόντος αναριθμούνται σε παραγράφους 4 και, αντιστοίχως, 5.

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του ν. 3659/2008 καταλαμβάνει τις εκκρεμείς στις 8 Ιουνίου 2008 υποθέσεις. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου καταργείται.

Άρθρο 15

1. Στο άρθρο 27 του ΚΔΔ προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Η παράγραφος 3 έχει εφαρμογή, εφόσον το αντικείμενο της φορολογικής διαφοράς που εισάγεται προς επίλυση δεν υπερβαίνει το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ».

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 16

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικώς, στις φορολογικές εν γένει διαφορές με αντικείμενο που δεν υπερβαίνει το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, εκτός από τους δικαστικούς πληρεξουσίους της προηγούμενης παραγράφου, οι εκπρόσωποι του Δημοσίου και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου μπορούν να διορίζουν ως δικαστικούς πληρεξουσίους και υπαλλήλους των υπηρεσιών τους, με πράξη, στην οποία και καθορίζεται η έκταση της εξουσίας τους».

2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 17

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 64 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Προσφυγή μπορεί επίσης να ασκήσει ο Υπουργός Οικονομικών καθώς και ο αρμόδιος οικονομικός επιθεωρητής υπέρ του Δημοσίου κατά των πράξεων των φορολογικών οργάνων του τελευταίου, οι οποίες εκδίδονται κατ' εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας».

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 33 του ν. 702/1977 καταργείται.

Άρθρο 18

Η παράγραφος 5 του άρθρου 71 του ΚΔΔ καταργείται .

Άρθρο 19

Η περίπτωση δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 92 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμψηφισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη απόφαση, αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις

εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτό ζημίας υπερβαίνει το ποσό των δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ».

Άρθρο 20

Μετά το άρθρο 105 του ΚΔΔ προστίθεται νέο άρθρο 105Α, υπό τον τίτλο «Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας», ως εξής:

« Άρθρο 105Α

Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας

1. Δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

2. Δικαίωμα να ασκήσουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έχουν όσοι διατέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι κάθε είδους καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοι τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον.

3. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τηρουμένης κατά τα λοιπά της ισχύουσας για το οικείο δικαστήριο διαδικασίας. Αν κατά τη διάρκεια της παραπάνω προθεσμίας υπάρξει διαδοχή του ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαδίκου, η προθεσμία για το διάδοχο αρχίζει από τότε που επήλθε η διαδοχή. Ειδικώς στην περίπτωση κληρονομικής διαδοχής, η προθεσμία για τον κληρονόμο αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας για την αποποίηση της κληρονομίας».

Άρθρο 21

Η παράγραφος 3 του άρθρου 110 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η διαδικασία της αυτεπάγγελτης διόρθωσης δεν υπόκειται σε προθεσμία και κινείται με πράξη του προέδρου του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, με την οποία προσδιορίζονται τα λάθη και ορίζεται η δικάσιμος».

Άρθρο 22

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 115 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση ομοδικίας κατά την παρούσα παράγραφο, ο αριθμός των ομοδίκων σε κάθε δικόγραφο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πενήντα (50)».

Άρθρο 23

Η παράγραφος 2 του άρθρου 122 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Συναφείς είναι οι πράξεις και οι παραλείψεις:

α) όταν στηρίζονται στην ίδια νομική και στην ίδια κατά τα ουσιώδη στοιχεία πραγματική βάση ή

β) όταν η νομιμότητα της μιας ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της άλλης.

Στις φορολογικές διαφορές, η συνάφεια δεν αίρεται εκ μόνου του λόγου ότι οι πράξεις αναφέρονται σε διαφορετικά έτη».

Άρθρο 24

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 128 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Αντίγραφο του δικογράφου που κατατέθηκε, με μνεία της χρονολογίας κατάθεσής του, επιδίδεται, με τη φροντίδα της γραμματείας, στους καθ' ύλην τούτο στρέφεται, εξήντα (60) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο».

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κλήση αυτή επιδίδεται εξήντα (60) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο».

3. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, οι προθεσμίες των προηγουμένων παραγράφων μπορούν, με πράξη του προέδρου του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, να συντέμνονται, σε κάθε περίπτωση όμως δεν μπορούν να είναι μικρότερες των δεκαπέντε (15) ημερών».

Άρθρο 25

Το άρθρο 129 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Δημόσιο και το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου προς τα οποία γίνονται οι κατά το προηγούμενο άρθρο επιδόσεις, έχουν υποχρέωση να αποστέλλουν στο δικαστήριο τον κατά το άρθρο 149 διοικητικό φάκελο, με αναλυτική έκθεση απόψεων για τη διαφορά και, ειδικότερα, για τους προβαλλόμενους νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς.

2. Η έκθεση με τον κατά την προηγούμενη παράγραφο διοικητικό φάκελο διαβιβάζονται στο δικαστήριο δέκα πέντε (15) τουλάχιστον πριν από τη δικάσιμο. Στις υποθέσεις, για τις οποίες η κατά το άρθρο 128 προθεσμία έχει συντημηθεί, τα στοιχεία αυτά διαβιβάζονται στο δικαστήριο τουλάχιστον 8 ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης διαβίβασης, η υπόθεση αναβάλλεται αν το ζητήσει εκείνος που έχει ασκήσει το ένδικο βοήθημα ή μέσο ή εκείνος που έχει ασκήσει την παρέμβαση ή και αυτεπαγγέλτως.

Για την αναβολή αυτή γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα πρακτικά».

3. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράλειψης της διαβίβασης ή εκπρόθεσμης διαβίβασης προς το δικαστήριο των στοιχείων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1, το δικαστήριο καταλογίζει σε βάρος της αρχής και υπέρ του αντιδίκου της χρηματική ποινή τριακοσίων (300) έως χιλίων (1.000) ευρώ. Ως αδικαιολόγητη θεωρείται η

παράλειψη της διαβίβασης ή η εκπρόθεσμη διαβίβαση εφόσον δεν παρέχονται στο δικαστήριο επαρκείς εξηγήσεις. Η ανωτέρω ποινή καταλογίζεται με την οριστική απόφαση, η οποία ως προς το κεφάλαιο αυτό δεν υπόκειται αυτοτελώς σε ένδικα μέσα. Χωρεί, πάντως, αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας.

4. Αν στη δικάσιμο που ορίζεται μετά την πρώτη αναβολή η αρχή δεν διαβιβάσει στο δικαστήριο τα κατά την παράγραφο 1 στοιχεία, οι πραγματικοί ισχυρισμοί του αντιδίκου της, τεκμαίρονται αληθείς. Το τεκμήριο μπορεί να ανατραπεί από τα στοιχεία της δικογραφίας. Αν στην ίδια δικάσιμο η αρχή διαβιβάσει εκπρόθεσμα στο δικαστήριο τα κατά την παράγραφο 1 στοιχεία, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 και 3».

5. Η παράλειψη της διαβίβασης ή η εκπρόθεσμη διαβίβαση προς το δικαστήριο των στοιχείων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 συνιστά ιδιαίτερο πειθαρχικό αδίκημα των αρμόδιων για την ενέργεια αυτή υπαλλήλων. Η σχετική πειθαρχική δίκη ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις για το πειθαρχικό δίκαιο κάθε κατηγορίας υπαλλήλων. Την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης μπορεί να ζητήσει και ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος, με έγγραφό του προς τον αρμόδιο Υπουργό ή τη διοίκηση του νομικού πρόσωπου δημοσίου δικαίου. Στην περίπτωση αυτήν, καθίσταται υποχρεωτική η άσκηση της δίωξης, η πειθαρχική δε απόφαση εκδίδεται το αργότερο μέσα σε έξι (6) μήνες από τη λήψη του εγγράφου για την άσκηση της και κοινοποιείται στον πρόεδρο του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος χωρίς υπαίτια καθυστέρηση».

Άρθρο 26

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 142 του ΚΔΔ προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ) επιτευχθεί διοικητική επίλυση της διαφοράς».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 142 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κατάργηση διαπιστώνεται με απόφαση του δικαστηρίου, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παράγραφο 7 του άρθρου 143, τα οποία, εφόσον δεν έχει ορισθεί δικάσιμος, εφαρμόζονται και στην περίπτωση δ' της προηγούμενης παραγράφου».

Άρθρο 27

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 179 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από πρόταση διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάζει την εξέταση μαρτύρων είτε ενώπιόν του είτε ενώπιον του εισηγητή-δικαστή».

Άρθρο 28

Το κείμενο του άρθρου 191 του ΚΔΔ αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται δεύτερη παράγραφος, η οποία έχει ως εξής:

«2. Μετά τη δημοσίευση της απόφασης, κάθε διάδικος δικαιούται να λάβει απλό φωτοτυπικό αντίγραφο του σχεδίου, προκειμένου να μεριμνήσει για την καθαρογραφή του. Η γραμματεία του δικαστηρίου υποχρεούται να χορηγεί στον ενδιαφερόμενο διάδικο, εκτός του αντιγράφου του σχεδίου, τα στοιχεία της περίπτωσης α' του προηγούμενου άρθρου για να τα συμπεριλάβει στο καθαρογραμμένο σχέδιο. Το καθαρογραμμένο σχέδιο θεωρείται και υπογράφεται το ταχύτερο δυνατόν».

Άρθρο 29

Στο άρθρο 199 του ΚΔΔ προστίθεται παράγραφος 4, η οποία έχει ως εξής:

«4. Οι τελεσίδικες και οι ανέκκλητες αναγνωριστικές αποφάσεις καθίστανται καταψηφιστικές με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που τις εξέδωσε, εφόσον καταβληθεί το κατά το άρθρο 274 τέλος δικαστικού ενσήμου».

Άρθρο 30

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 212 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο υποχρεωτικά με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α».

Άρθρο 31

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 213 του ΚΔΔ προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Επί νομικών προσώπων, λόγο προσωρινής επιδίκασης μπορεί να θεμελιώσει ο κίνδυνος σοβαρού οικονομικού κλονισμού τους».

Άρθρο 32

Η παράγραφος 2 του άρθρου 215 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 205 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης.

Κατά τα λοιπά, ως προς τη διαδικασία εφαρμόζεται το άρθρο 214».

Άρθρο 33

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 218 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στο πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο. Εφόσον η απαίτηση, για την οποία χωρεί η εκτέλεση, δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, αρμόδιο καθίσταται το μονομελές εφετείο».

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνει τις εφέσεις κατά αποφάσεων που θα δημοσιευθούν ένα έτος μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 34

Η παράγραφος 2 του άρθρου 220 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ειδικώς η κατά την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 217 ανακοπή ασκείται μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών, η οποία αρχίζει από την επίδοση του προγράμματος πλειστηριασμού».

Άρθρο 35

Μετά το άρθρο 272 του ΚΔΔ προστίθεται ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ υπό τον τίτλο «Διαδικασία επιδίκασης απαιτήσεων» ως εξής:

«ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ

Διαδικασία επιδίκασης απαιτήσεων

Άρθρο 272Α

Προϋποθέσεις

Όποιος προβάλλει έναντι του δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου απαίτηση για χρηματική παροχή ύψους έως του ποσού των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, δύναται, αντί του οικείου ενδίκου βοηθήματος, να υποβάλει αίτηση για την έκδοση δικαστικής πράξης επιδίκασης, εφόσον η απαίτησή του αφορά οφειλόμενους μισθούς, επιδόματα ή εν γένει αποδοχές, ή την επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων.

Άρθρο 272Β

Υποβολή της αίτησης

1. Η αίτηση για την έκδοση πράξης επιδίκασης πρέπει να περιέχει, πλην των στοιχείων της παραγράφου 1 του άρθρου 45, τη νομική βάση της απαίτησης, το

ακριβές ποσό αυτής, με τους τυχόν οφειλόμενους τόκους, και σχετικό αίτημα επιδίκασης, υπογράφεται δε από δικηγόρο. Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του κατά τόπον αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου και συντάσσεται κάτω από αυτήν έκθεση.

2. Μαζί με την αίτηση για την έκδοση πράξης επιδίκασης κατατίθενται, πέραν του κατά το άρθρο 30 παράγραφος 2 περίπτωση β' πληρεξουσίου, όλα τα αποδεικτικά της απαίτησης έγγραφα.

3. Αρμόδιος για την έκδοση πράξης επιδίκασης απαίτησης είναι ο πρόεδρος του κατά τόπον αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου ή ο οριζόμενος από αυτόν πρωτοδίκης.

4. Για την έκδοση της πράξης επιδίκασης δεν γίνεται συζήτηση στο ακροατήριο. Ο δικαστής αποφασίζει εκ των ενόντων και έχει την ευχέρεια να καλέσει τον αιτούντα για να δώσει εξηγήσεις σχετικά με την αίτηση ή για να συμπληρώσει τυπικές ελλείψεις της.

5. Οι διατάξεις για την ομοδικία, τη συνάφεια και το χωρισμό δικογράφων εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 272Γ

Κρίση της αίτησης και περιεχόμενο της πράξης επιδίκασης

1. Ο δικαστής εξετάζει, εάν η αίτηση για την έκδοση πράξης επιδίκασης είναι νόμιμη και εάν αποδεικνύονται τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζει την απαίτησή του ο αιτών. Η έκδοση πράξης επιδίκασης είναι δυνατή μό νων εάν προκύπτει με απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου ή του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι στοιχειοθετείται η νομική βάση της απαίτησης που επικαλείται ο αιτών, ή εάν έχει ήδη κριθεί με δύναμη δεδουλευμένου ότι υφίσταται η απαίτηση του αιτούντος. Εάν δεν συντρέχω οι προϋποθέσεις αυτές, ο δικαστής απορρίπτει την αίτηση με σημείωση κάτω από αυτήν, στην οποία αναφέρεται με συντομία ο λόγος απόρριψης.

2. Εάν η αίτηση γίνει δεκτή, η πράξη επιδίκασης πρέπει να περιέχει:

α) τον αριθμό και το έτος δημοσίευσής της,

β) το ονοματεπώνυμο του δικαστή που την εκδίδει,

γ) εισαγωγικό τμήμα, στο οποίο αναφέρεται το ονοματεπώνυμο, η κατοικία και η διεύθυνση εκείνου που ζήτησε την έκδοσή της και το ονοματεπώνυμο του

δικαστικού του πληρεξουσίου, καθώς και τα στοιχεία του δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου κατά του οποίου στρέφεται,

δ) ιστορικό, στο οποίο περιγράφεται το αντικείμενο της αίτησης και μνημονεύεται το αίτημα του αιτούντος,

ε) μνεία για την καταβολή του δικαστικού ενσήμου σύμφωνα με το άρθρο 274,

στ) σκεπτικό, στο οποίο εκτίθενται συνοπτικά οι σκέψεις που οδήγησαν τον δικαστή στην κρίση του,

ζ) επιδίκαση του ποσού των χρημάτων που πρέπει να καταβληθεί και των τυχόν οφειλόμενων τόκων, καθώς και διάταξη για την επιδίκαση της δικαστικής δαπάνης,

η) τον τόπο και τον χρόνο δημοσίευσης της, και

θ) υπογραφή του δικαστή.

3. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης δεν αποκλείεται η άσκηση του οικείου ενδίκου βοηθήματος.

4. Η κατάθεση της αίτησης για την έκδοση πράξης επιδίκασης απαίτησης αναστέλλει την παραγραφή της αξίωσης, καθώς και την προθεσμία άσκησης προσφυγής κατά της τυχόν εκδοθείσας διοικητικής πράξης, μέχρις ότου κριθεί οριστικά η τύχη της αίτησης, είτε με την απόρριψή της είτε με την ακύρωση της πράξης επιδίκασης μετά από την άσκηση ανακοπής.

Άρθρο 272Δ

Επίδοση της πράξης επιδίκασης

1. Η πράξη επιδίκασης απαίτησης επιδίδεται με επιμέλεια του αιτούντος στο Δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, κατά του οποίου στρέφεται, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την έκδοσή της. Αν η επίδοση δεν γίνει μέσα στην προθεσμία αυτή, η πράξη επιδίκασης παύει να ισχύει.

2. Η πράξη επιδίκασης απαίτησης αποτελεί εκτελεστό τίτλο.

Άρθρο 272Ε

Ανακοπή

1. Το Δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, κατά του οποίου στρέφεται η πράξη επιδίκασης, έχει το δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή ενώπιον του

κατά τόπον αρμόδιου μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από την επίδοσή της. Το δικόγραφο της ανακοπής, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 45, πρέπει να περιέχει μνεία της προσβαλλόμενης πράξης επιδίκασης και τους λόγους ανακοπής. Ως προς τη διαδικασία εκδίκασης της ανακοπής εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 126 και επομένων του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας .

2. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η ανακοπή, μπορεί να χορηγήσει αναστολή εκτέλεσης της πράξης επιδίκασης κατόπιν αιτήσεως του ανακόπτοντος, εφόσον κρίνει ότι η ασκηθείσα ανακοπή είναι προδήλως βάσιμη. Επί της διαδικασίας αναστολής εκτέλεσης, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι ρυθμίσεις των άρθρων 206 και επομένων του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας .

3. Αν η ανακοπή έχει ασκηθεί παραδεκτώς και οι λόγοι της είναι βάσιμοι, το δικαστήριο ακυρώνει την πράξη επιδίκασης, διαφορετικά την απορρίπτει και επικυρώνει την πράξη.

4. Εάν η κατά την παράγραφο 1 προθεσμία παρέλθει άπρακτη ή απορριφθεί η ανακοπή, η πράξη επιδίκασης καθίσταται αμετάκλητη και υπόκειται μόνον σε αίτηση αναθεώρησης. Η διοίκηση υποχρεούται να ανακαλέσει κάθε διοικητική πράξη με περιεχόμενο αντίθετο προς την πράξη επιδίκασης».

Άρθρο 36

Το άρθρο 273 του ΚΔΔ καταργείται.

Άρθρο 37

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 274 ΚΔΔ αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Για το παραδεκτό της κατανηφιστικής αγωγής, είτε αυτή ασκείται αυτοτελώς είτε σωρευτικώς με προσφυγή, της αίτησης για την επιδίκαση απαίτησης, καθώς και για το παραδεκτό της αντίστοιχης κύριας παρέμβασης, καταβάλλεται το τέλος δικαστικού ενσήμου που προβλέπεται από το ν. ΓΟΗ/1912, όπως εκάστοτε ισχύει.

2. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου, έστω και αν βασίζονται σε παράνομες πράξεις ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, δεν καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου για το αίτημα της αγωγής, της αίτησης επιδίκασης απαίτησης ή της κύριας παρέμβασης έως το υ ποσού των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ».

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 38

1. Όλες οι διαφορές που αναφύονται κατά τη είσπραξη των δημοσίων εσόδων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974, σε οποιαδήποτε απαίτηση και αν αναφέρονται, υπάγονται από τις 16 Σεπτεμβρίου 2010 στην δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων.

2. Από τις 16 Σεπτεμβρίου 2010, η περίπτωση ια' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182) καταργείται.

Άρθρο 39

1. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μετά από σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι δυνατή η μεταφορά υποθέσεων της ακυρωτικής αρμοδιότητάς του ως διαφορών ακυρωτικών ή ουσίας στα διοικητικά δικαστήρια και αντιστρόφως. Με όμοιο διάταγμα είναι δυνατή η μεταφορά υποθέσεων της αρμοδιότητας ενός βαθμού δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων στον άλλο.

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (Α' 268) από τη θέση σε ισχύ του παρόντος καταργείται.

Άρθρο 40

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως ισχύει, προστίθενται περιπτώσεις ως εξής:

«ια) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πλην εκείνων που ανάγονται στην οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών τους, οι οποίες παραμένουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Δεν θίγονται οι διατάξεις, με τις οποίες διαφορές από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου ως διαφορές ουσίας,

ιβ) την χορήγηση αδειών:

- 1) για την άσκηση κάθε είδους επαγγελματικής δραστηριότητας,
- 2) για την ίδρυση και λειτουργία επαγγελματικών εγκαταστάσεων, και
- 3) για την κυκλοφορία προϊόντων.

Από τις διαφορές των ανωτέρω κατηγοριών εξαιρούνται εκείνες που έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας,

ιγ) την εφαρμογή της αθλητικής νομοθεσίας,

ιδ) τον χαρακτηρισμό εκτάσεων κατά το άρθρο 14 του ν. 998/1979 (Α' 289) και την κήρυξη εκτάσεων ως αναδασωτέων κατά τα άρθρα 38 και 41 του ίδιου νόμου, και

ιε) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων, δικαστικών επιμελητών, επιμελητών ανηλίκων, ορκωτών ελεγκτών-λογιστών, εκτελωνιστών και χρηματιστών».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εξακολουθούν να υπάγονται στην κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας οι αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν:

α) το διορισμό και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικά των δικαστικών λειτουργών και του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

β) το διορισμό και την παύση των καθηγητών πρώτης βαθμίδας της ανώτατης εκπαίδευσης (πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα),

γ) το διορισμό και την παύση των μετακλητών ή επί θητεία ανωτάτων υπαλλήλων,

δ) την προαγωγή στο βαθμό του Πρέσβη,

ε) την πλήρωση των θέσεων του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, των Αρχηγών των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, των Αρχηγών των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και την αποστρατεία τους,

στ) την προαγωγή στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή ή την ανάθεση καθηκόντων για ορισμένο χρόνο κατόπιν επιλογής σε Προϊσταμένους Γενικών Διευθύνσεων των υπηρεσιών του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

ζ) την απόλυση υπαλλήλου, εφόσον η αίτηση ακυρώσεως είναι συναφής με προσφυγή κατ' αποφάσεως πειθαρχικού συμβουλίου που έχει επιβάλει ποινή οριστικής παύσης,

η) την επιβολή πειθαρχικής ποινής από συμβούλιο στο οποίο προεδρεύει ή συμμετέχει ανώτατος δικαστικός λειτουργός».

3. Το άρθρο 5 Α του ν. 702/1977 που προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2944/2001 (Α' 222) και αντικαταστάθηκε με την παραγράφου 6 του άρθρου 49 του ν. 3659/2008 (Α' 77) αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετειών που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ', δ', ε', ια' και ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση. Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση, οι διαφορές που αφορούν:

α) το διορισμό με διαδικασία μη υποκείμενη στον έλεγχο του ΑΣΕΠ, τη μετάταξη, την προαγωγή σε βαθμό που χαρακτηρίζεται ανώτατος από διάταξη νόμου και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

β) τη μονιμοποίηση και την απόταξη των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των σωμάτων ασφαλείας,

γ) την εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση των μαθητών των παραγωγικών σχολών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου,

δ) το διορισμό και την παύση των αναπληρωτών καθηγητών, επίκουρων καθηγητών, λεκτόρων και καθηγητών εφαρμογών της ανώτατης εκπαίδευσης, και

ε) την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής».

Άρθρο 41

1. Στην περίπτωση η' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Εξαιρούνται οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημίες που έχουν προκληθεί από αυτοκίνητο. Οι διαφορές αυτές υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (άρθρο 681Α ΚΠολΔ). Η ισχύς του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει τρεις μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

2. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του Ν. 1406/1983 (Α' 182) αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) από την έκδοση πράξεων, οι οποίες αφορούν στην καταβολή κοινοτικών ή εθνικών ενισχύσεων, επιδοτήσεων και λοιπών συναφών χρηματικών παροχών, καθώς και στην επιβολή κάθε σχετικού μέτρου ή κυρώσεως».

3. Στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983 προστίθεται παράγραφος 4Α ως εξής:

«4Α. Υπάγονται στην αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου, εκδικαζόμενες σε πρώτο και τελευταίο βαθμό ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που αναφέρονται:

α) από την επιβολή κυρώσεων για παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας που διέπει την άσκηση κάθε είδους επαγγελματικής δραστηριότητας, την ίδρυση και λειτουργία επαγγελματικής εγκαταστάσεως και την κυκλοφορία προϊόντων, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που οι σχετικές διαφορές έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου, και

β) από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί επενδύσεων».

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008 (Α' 77), αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων ε', η' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 και της παραγράφου 4Α του παρόντος άρθρου, οι διαφορές που προκύπτουν από την έκδοση διοικητικών πράξεων, οι οποίες αφορούν στην επιβολή αποκλειστικά και μόνο προστίμου, εκδικάζονται, ως διαφορές ουσίας, από τα κατά τόπον αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία».

Άρθρο 42

Το άρθρο 15 του ν. 3068/2002 (Α' 274) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών.

2. Για την εκδίκαση των διαφορών της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 2 έως και 4 του ν. 702/1977. Οι αποφάσεις των διοικητικών πρωτοδικείων επί των εν λόγω διαφορών υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 702/1977.

3. Υπάγονται στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που αφορούν:

α) την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Συμβάσεως της Γενεύης του 1951 περί του νομικού καθεστώτος των προσφύγων και του συναφούς Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967,

β) την κτήση και απώλεια της ελληνικής ιθαγένειας.

4. Η διάταξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν καταλαμβάνει τις διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή πράξεων που αφορούν την άρνηση χορηγήσεως σε αλλοδαπό άδειας ασκήσεως εξαρτημένης ή ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, την άρνηση ανανεώσεως ή την ανάκληση τέτοιας άδειας, όταν οι πράξεις αυτές δεν εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών αλλά κατ' εφαρμογή ειδικής νομοθεσίας, εφαρμοζομένης και επί ημεδαπών, με την οποία η άσκηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας έχει υπαχθεί σε καθεστώς προηγούμενης άδειας».

Άρθρο 43

1. Οι διατάξεις των άρθρων 40 παράγραφοι 1 και 2, 41 παράγραφοι 2, 3 και 4 και 42 καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις.

Σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως που έχουν ασκηθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας έως την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου αλλά δεν έχουν συζητηθεί,

διαβιβάζονται στα κατά τόπο αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία και εφετεία με πράξεις του Προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού».

ΠΕΜΠΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Άρθρο 44

Η παράγραφος 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997 (Α' 179) αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Κατά των αποφάσεων που εκδίδονται με βάση το άρθρο αυτό επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής κατά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ενώπιον του προέδρου πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου του τόπου της κατοικίας του φορολογουμένου ή της έδρας της επιχείρησης και, στην περίπτωση αναστολής λειτουργίας της επαγγελματικής εγκατάστασης, του τόπου, όπου βρίσκεται η επαγγελματική εγκατάσταση στην οποία αναφέρεται η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλει την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών. Σε περίπτωση που συντρέχουν οι λόγοι αναστολής του άρθρου 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, μπορεί ο πρόεδρος πρωτοδικών ή ο οριζόμενος απ' αυτόν πρωτοδίκης να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 και επόμενων του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Η δικάσιμος ορίζεται σε διάστημα δύο (2) μηνών το πολύ από την περιέλευση στο Δικαστήριο το υ φακέλο υ και η απόφαση δημοσιεύεται εντός δύο (2) μηνών από τη συζήτηση της υπόθεσης. Οι απόψεις της διοικητικής αρχής υποβάλλονται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την αποστολή σε αυτήν της προσφυγής. Η αποστολή της προσφυγής γίνεται από τη γραμματεία του διοικητικού πρωτοδικείου μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την κατάθεσή της. Η απόφαση που δημοσιεύεται επί της προσφυγής κοινοποιείται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τη δημοσίευσή της στην διάδικο αρχή, η οποία φρονίζει για την εκτέλεση αυτής μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από την

κοινοποίηση. Άσκηση έφεσης κατά της απόφασης του προέδρου του πρωτοδικών δεν χωρεί».

Άρθρο 45

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 14 του ν. 703/1977 (Α' 278) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Σε περίπτωση όμως ύπαρξης αποχρώντος λόγου, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, δύναται το Δικαστήριο σε Συμβούλιο να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους, την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 25 του ν. 3340/2005 (Α' 112) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Σε περίπτωση που συντρέχουν οι λόγοι αναστολής του άρθρου 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών σε Συμβούλιο δύναται να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους, την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας».

Άρθρο 46

1. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 30 του ν. 1650/1986 (Α' 160) αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά των αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται τα κατά τις προηγούμενες παραγράφους πρόστιμα χωρεί προσφυγή στο διοικητικό πρωτοδικείο. Οι παραπάνω διαφορές διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας».

2. Η παράγραφος 7 του άρθρου 9 του ν. 2947/2001 (Α' 228) αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Κατά των πράξεων επιβολής προστίμου χωρεί προσφυγή στο διοικητικό πρωτοδικείο. Οι παραπάνω διαφορές διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας».

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 47

1. Σε ακυρωτικές διαφορές που γεννώνται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών και υπάγονται στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου, μπορεί να ζητηθεί η αναστολή της εκτέλεσης της διοικητικής πράξης με την υποβολή σχετικής αίτησης και πριν από την άσκηση αίτησης ακυρώσεως. Στην περίπτωση αυτή, ο διάδικος υποχρεούται να ασκήσει την αίτηση εντός τριάντα ημερών από την κατάθεση της αίτησης αναστολής και πάντως όχι πέραν της προθεσμίας του άρθρου 46 του π.δ. 18/1989. Πριν από την άσκηση της αίτησης μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της εκτέλεσης της διοικητικής πράξης με προσωρινή διαταγή, η οποία ανακαλείται αυτεπαγγέλτως μετά την πάροδο άπρακτης της κατά το προηγούμενο εδάφιο τριακονθήμερης προθεσμίας. Μετά την ανάκληση της προσωρινής διαταγής, η αίτηση αναστολής τίθεται στο αρχείο με πράξη του προϊσταμένου της οικείας γραμματείας. Με τον ίδιο τρόπο, τίθενται στο αρχείο μετά την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής εκκρεμείς αιτήσεις αναστολής, για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί κατά τα ανωτέρω προσωρινή διαταγή. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 18/1989.

2. Ο διάδικος, ο οποίος πέτυχε τη χορήγηση αναστολής εκτέλεσης ή τη λήψη άλλου πρόσφορου μέτρου υπέρ αυτού, υποχρεούται να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της σχετικής απόφασης, άλλως το μέτρο αίρεται αυτοδικαίως.

Άρθρο 48

1. Στο άρθρο 76 του ν. 3386/2005 (Α' 212) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4 και οι παράγραφοι 4 και 5 αναριθμούνται σε 5 και 6:

«4. Οι αντιρρήσεις πρέπει να διαλαμβάνουν συγκεκριμένους λόγους, μπορούν δε να υποβληθούν και προφορικός, οπότε συντάσσεται συναφώς, από το γραμματέα, σχετική έκθεση. Ως προς την εκδίκαση αυτών, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 και της παραγράφου 1 του

άρθρου 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Οι κατά τη διαδικασία αυτή προβαλλόμενοι ισχυρισμοί πρέπει να αποδεικνύονται παραχρήμα. Ο κατά την παράγραφο 3 αρμόδιος δικαστής, ο οποίος κρίνει και για τη νομιμότητα της κράτησης ή της παράτασής της, εκδίδει παραχρήμα την απόφασή του για τις αντιρρήσεις, την οποία διατυπώνει συνοπτικώς στο τηρούμενο πρακτικό. Αντίγραφο του πρακτικού αυτού παραδίδεται αμέσως στην αστυνομική αρχή. Αν πρόκειται για ημέρα αργίας, ο δικαστής μπορεί να χρησιμοποιήσει, ως τόπο άσκησης των καθηκόντων του, την οικία του. Στην περίπτωση αυτή, δεν απαιτείται η παρουσία γραμματέα, τα σχετικά δε πρακτικά, καθώς και η κατά την παράγραφο 1 έκθεση, συντάσσονται από μόνο τον δικαστή. Η απόφαση αυτή δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο».

2. Η παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου, όπως αναριθμήθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφωνεί ως προς την κράτησή του, με την ίδια απόφαση δύναται να τάξει σε αυτόν προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες».

ΕΚΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ «ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ»

Άρθρο 49

1. Από το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 (Α' 274) διαγράφονται οι λέξεις «των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων».

2. Στην ίδια παράγραφο προστίθεται νέο εδάφιο ε' ως εξής:

«ε) των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων, αν πρόκειται για αποφάσεις τους».

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«Το τριμελές συμβούλιο απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του οικείου Δικαστηρίου και δύο μέλη του. Ειδικώς για το Συμβούλιο της Επικρατείας, το τριμελές συμβούλιο αποτελείται από τον πρόεδρο του αρμοδίου καθ' ύλην Τμήματος, ένα σύμβουλο και τον εισηγητή. Ο πρόεδρος ορίζει ως εισηγητή τον εισηγητή της ακυρωτικής απόφασης, επί αδυναμίας δε αυτού, άλλο σύμβουλο ή πάρεδρο. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στα συμβούλια της διάταξης αυτής με αποφασιστική ψήφο».

4. Στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου μετά τις λέξεις «οικείου ανωτάτου δικαστηρίου» προστίθενται οι λέξεις «καθώς και της ρύθμισης της προηγούμενης παραγράφου».

5. Στο άρθρο 2 του ν. 3068/2002 προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 6 του ν. 3068/2002 εφαρμόζονται αναλόγως για τον έλεγχο από τα διοικητικά δικαστήρια της συμμόρφωσης της Διοίκησης προς τις αποφάσεις τους».

ΕΒΔΟΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

Άρθρο 50

1. Η περίπτωση η' του άρθρου 29 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (Α' 35), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 39 του ν. 3659/2008 (Α' 77), αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Ασκει αίτηση αναιρέσεως ή έφεση υπέρ του νόμου στο Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά τα άρθρα 53 παράγραφος 5 και 58 παράγραφος 4 του π. δ. 18/1989, όπως ισχύουν. Για το σκοπό αυτό, δικαιούται να ζητεί πληροφορίες και στοιχεία από κάθε αρχή και δικαστήριο. Προκειμένου για δίκες που έχουν προκληθεί κατ' εφαρμογή της περίπτωσης θ' του παρόντος άρθρου, το ένδικο μέσο ασκείται σε κάθε περίπτωση. Τα έγγραφα και η όλη διαδικασία της αιτήσεως αναιρέσεως ή εφέσεως υπέρ του νόμου δεν υπόκεινται σε κανένα τέλος, εισφορά ή παράβολο».

2. Η περίπτωση θ' του άρθρου 29 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών, που προστέθηκε με το άρθρο 39 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«θ) Ζητεί κατά προτίμηση προσδιορισμό δικασίμου, αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτημα που μπορεί να υποβληθεί από τους διευθύνοντες τα δικαστήρια, τους οικείους δικηγορικούς συλλόγους και τον Υπουργό Οικονομικών, για την εκδίκαση υπόθεσης που εκκρεμεί σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, στην οποία ανακύπτει νομικό ζήτημα που παρουσιάζει μείζονα σπουδαιότητα ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια. Στην περίπτωση αυτή, η δικάσιμος δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από δύο (2) μήνες από την περιέλευση στο δικαστήριο του σχετικού εγγράφου. Η απόφαση δημοσιεύεται μέσα σε δύο (2) μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης. Η εκδίκαση των ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων, στα οποία τίθεται το ίδιο νομικό ζήτημα, αναστέλλεται έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η αναστολή της διαδικασίας δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία».

Άρθρο 51

1. Η παράγραφος Γ2 του άρθρου 82 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (Α' 35), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 3514/2006 (Α' 266), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το Συμβούλιο Επιθεώρησης εποπτεύει την επιθεώρηση και αποτελείται από έναν αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως πρόεδρο, και δύο συμβούλους του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως μέλη. Σε περίπτωση θανάτου, κωλύματος ή αποχώρησης του προέδρου ή μέλους του Συμβουλίου, τη θέση του καταλαμβάνει ο αναπληρωματικός του μόνο για το υπόλοιπο της θητείας του.»

2. Στο τέλος της παραγράφου Γ4 του ίδιου άρθρου προστίθεται η εξής πρόταση: «Οι επιθεωρητές προέρχονται από διαφορετικά Τμήματα»

3. Η παράγραφος Γ5 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Για την κλήρωση χρησιμοποιούνται αδιαφανή σφαιρίδια. Αμέσως πριν από τη διενέργεια της κλήρωσης το Τμήμα συνέρχεται σε συμβούλιο, προκειμένου να τοποθετηθούν οι κλήροι στα σφαιρίδια, αφού προηγουμένως επιδειχθούν σε όλα τα μέλη του συμβουλίου οι κλήροι με τα ονόματα των αντιπροέδρων και των συμβούλων

επικρατείας. Κατά τη δημόσια συνεδρίαση, ο Πρόεδρος εξάγει δύο (2) σφαιρίδια από την πρώτη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αντιπροέδρων, και εννέα (9) σφαιρίδια από τη δεύτερη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των συμβούλων επικρατείας. Μετά την εξαγωγή του κλήρου από κάθε σφαιρίδιο, ο Πρόεδρος εκφωνεί το όνομα του κληρωθέντος και επιδεικνύει τον κλήρο με το όνομα του κληρωθέντος στα λοιπά μέλη του Τμήματος. Από τους κληρωθέντες της πρώτης κληρωτίδας, ο πρώτος αντιπρόεδρος κατά τη σειρά κλήρωσης αποτελεί το τακτικό και ο δεύτερος το αναπληρωματικό μέλος του Συμβουλίου Επιθεώρησης. Από τους κληρωθέντες της δεύτερης κληρωτίδας, οι τρεις (3) αρχαιότεροι αποτελούν τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης, οι δύο (2) πρώτοι τα τακτικά και ο τρίτος το αναπληρωματικό μέλος, οι υπόλοιποι τέσσερις (4), κατά τη σειρά κληρώσεως, αποτελούν τους επιθεωρητές των περιφερειών της Επιθεώρησης και οι τελευταίοι δύο (2) είναι οι αναπληρωτές των επιθεωρητών. Αν κατά την κλήρωση των τεσσάρων (4) επιθεωρητών εξαχθεί το όνομα δεύτερου ή περισσότερων συμβούλων από το ίδιο Τμήμα, η κλήρωση συνεχίζεται μέχρις ότου εξαχθεί το όνομα συμβούλου από άλλο Τμήμα. Για την κλήρωση συντάσσεται πρακτικό, που διαβιβάζεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων».

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 43 του ν. 3772/2009 (Α' 112) καταργείται και επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις της παραγράφου Γ11 του άρθρου 82 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (Α' 35), όπως η παράγραφος αυτή είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 3 του ν. 3514/2006 (Α' 266).

Άρθρο 52

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 83 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (Α' 35), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3514/2006 (Α' 266), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι περιφέρειες της επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων είναι τέσσερις (4) και καθεμία από αυτές περιλαμβάνει αντιστοίχως: η Α' τα Διοικητικά Εφετεία Αθηνών και Χανίων και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία, η Β' το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, η Γ' τα Διοικητικά Εφετεία Πειραιώς, Πατρών και Τρίπολης και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία και η Δ' τα Διοικητικά Εφετεία

Θεσσαλονίκης, Ιωαννίνων, Λάρισας και Κομοτηνής και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία».

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από τις 16 Σεπτεμβρίου 2011.

ΟΔΓΟΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 53

1. Επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταρτίζει σχέδιο νόμου για την κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο των διατάξεων περί αρμοδιοτήτων των διοικητικών δικαστηρίων. Το σχέδιο υποβάλλεται για γνωμοδότηση στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Εάν είναι αναγκαίο για την πληρότητα της κωδικοποίησης, μπορεί να μεταβληθεί η σειρά, η αρίθμηση και η φραστική διατύπωση των άρθρων και παραγράφων. Μπορεί επίσης να καταργούνται, εν όλω ή εν μέρει, διατάξεις που είναι περιττές ή να προστίθενται νέες, αναγκαίες για την ενότητα της κωδικοποίησης.

Άρθρο 54

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τις 16 Σεπτεμβρίου 2010, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.